

LA VALL DEL MOGENT

Publicació setmanal

Administració: Anselm Clavé, 5

Preu: 25 cèntims

En què quedem?

De l'endemà de les eleccions de diputats a les Corts espanyoles, que la premsa addicta als partits d'esquerra pregona, amb lletres majúscules, els moments tristos i perillosos que s'apropen per a la República i l'Esquerra amb motiu de la reacció de dretes operada, que farà que aquestes es trobin al Parlament espanyol amb una immensa majoria de diputats.

Un dels diaris que més s'ha distingit en aquesta campanya indigna i rastrera, ha estat «La Humanitat», únic òrgan addicte a la E. R. de C. i a la política vividora d'En Lluís Companys.

Cada dia ha abultat fantàsticament als seus llegidors els terribles perills que per a les llibertats de Catalunya, per la consolidació de l'autonomia, per l'escola laica, per la pàtria i per l'enxufisme (diguem-ho tot), representava la victòria obtinguda per la Lliga Catalana a la nostra regió.

Doncs, bé; mentre «La Humanitat» porta a cap aquesta campanya innoble i suïcida, els seus homes es reuneixen en una de les sessions més memorables i decreten, en mig del més gran entusiasme, la dissolució dels «escamots», d'aquests joves que fins ara han estat enganyats miserablement, donant-los a entendre que ostentaven una autoritat per la qual jamai cap llei ni cap decret els apoiava, fent-los llançar inconscientment al carrer, amb perill de sa pròpia vida i de la del pròxim, i induint-los a l'odi als altres catalans, la immensa majoria dels quals disfruten de més honra, de més dignitat i de més catalanisme que alguns d'ells.

En què quedem? Catalunya i les seves llibertats perillèn o no perillèn?

Si no perillèn, per què alarmar tan miserablement els catalans, robant-los unes hores de tranquil·litat i de pau, a les que tot poble honrat

i treballador té dret? I si perillèn, per què dissoldre aquest batalló feixístic de camises blaves en uns moments en que els seus serveis poden ésser tan útils, segons els seus organitzadors, a la nostra estimada Catalunya?

Per què en aquests moments, en que es senten «descaradament les paraules terrorífiques «explosió», «bombes», «atracaments», «tretts», «pistoles», «morts», «ferits», «reacció», «comunisme», «revolució social», etc., es dissol un cos que, segons els dirigents, havia de consolidar l'ordre, la pau i la justícia a Catalunya?

Aquesta sembla la realitat dels fets. Fan bé, però, de dissoldre els escamots; i diem que fan bé, perquè el més trist del món és portar un soldat a la guerra enganyat, ja que quan es dona compte de la venda de què ha estat víctima, ja una bala o una baioneta li ha atravesat el cor i cau mortalment ferit, desangrant-se.

Aquesta es la fi que als escamots els esperava.

Per això creiem que val molt més que hagin acabat així.

Catalunya no s'ha de defensar ni amb pistoles, ni amb porres, ni amb cap d'aquestes coses passatgeres i pocasoltes.

Catalunya s'ha de defensar amb bons dirigents, que portin pau, llibertat de treball —llibertat ben compresa, no llibertinatge.— mitjans de progrés, ordre públic i instrucció, molta instrucció.

Ha fet, fa i farà més a Catalunya la premsa sensata que cap de les organitzacions que en tota la seva història s'hagin portat a cap.

Pobre Catalunya, el dia que hagi de menester la defensa dels escamots!

Jamai més no serà Catalunya ni constarà en el mapa d'Espanya, si no és amb el nom de «La pobra ex-Catalunya»!...

NYAC

Ciudadà: Ja t'has subscrit al nostre setmanari?

COL·LABORACIÓ

Santa Agnès de Malenyanes

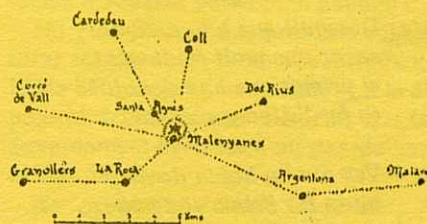
Apunts històrics i geogràfics

(acabament)

Actualment constitueixen la feligresia unes vuitanta cases que formen els veïnats de l'Església, del Plà, de Malenyanes, de la Muntanya i del Bell-lloc.

L'estadística feta en el desembre de 1931, acusava una suma de 335 habitants.

La Parròquia, que pertany a la categoria d'entrada, depèn del Deganat del Vallès, Arxiprestat de Granollers i municipi de La Roca, Cardedeu i Llinàs.

Confronta la rodalia amb les parròquies de Sant Sadurn de La Roca, Sant Julià d'Argentona, Sant Aciscle i Santa Victòria de Dosrius, Sant Esteve del Coll, Santa Maria de Cardedeu i Santa Eulàlia de Corró d'Avall, els rectors de les quals, per ordre de veïnatge, són de La Roca, del Coll, de Cardedeu, de Dosrius, d'Argentona i de Corró d'Avall.

Celebra la seva festa major el 21 de gener, la capella de Malenyanes, el 2 de febrer, i a més hi ha els aplecs de la Verge Maria, el terç diumenge de maig, i el de Sant Bartomeu apòstol, advocat contra les malalties de la pell, en el seu dia, o sia el 24 d'agost.

Hi acostuma assistir molta gent de la contrada per a oferir ses pregàries i donatius per a l'esplendor de la festa i compliment de prometes.

Per la Candelera i l'Aplec de Malenyanes, els cultes divins es celebren a la Capella ermitana d'aquest veïnat, la qual és de pertinença parroquial, on hi són portats molts infants per llurs pares plens de fe cristiana en el seu guariment.

L'Església Parroquial, segons la Direcció General del «Instituto Geográfico i Catastral de España», es troba a 188 metres sobre el nivell del mar a Alacant, i a Can Matas a 331 metres.

TRINI